

nødvendigt af hensyn til sygdommens behandling.«.

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 6. Til personer, der i medfør af § 5 har ret til vederlagsfri behandling, ydes befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj, såfremt deres tilstand gør dette nødvendigt.

Stk. 2. Til de i stk. 1 nævnte personer, der modtager pension efter lov om social pension, eller hvis ægtefælle modtager hustrutillæg til en sådan pension, ydes endvidere befordring eller befordringsgodtgørelse, når befordringen sker med andre befordringsmidler.

Stk. 3. Befordring efter stk. 1 og 2 ydes til behandling på amtskommunale sygehuse og de i § 3 nævnte institutioner samt på andre sygehuse m.v., der ikke henhører under det almindelige amtskommunale sygehusvæsen, såfremt institutionen (afdelingen) af indenrigsministeren er henført til denne bestemmelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt bestemmelser om, i hvilke tilfælde der ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Stk. 5. Når der anmodes om befordring eller befordringsgodtgørelse fra et midlertidigt opholdssted, kan befordring eller befordringsgodtgørelse ved hjemtransport efter udskrivning kun forlanges tilbage til det midlertidige opholdssted. Dog har personer med bopæl i udlandet ret til befordring eller befordringsgodtgørelse ved transport til hjemlandet i det omfang, dette følger af traktatlige forpligtelser.

7. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Sundhedsministeren fastsætter regler om tilrettelæggelsen af amtskommunernes ambulancetjeneste.«.

8. Overskriften til *kapitel III* ændres til: »Kapitel III Specialeplanlægning«.

9. § 11 affattes således:

»Amtsrådet udarbejder en plan for amtskommunens virksomhed efter denne lov efter reglerne om sundhedsplanlægning i lov om offentligt sygesikring.«.

§ 11. Indenrigsministeren udfærdiger efter forhandling med sygehusrådet, jf. kapitel VI,

vejledende retningslinier for varetagelsen og planlægningen af sygehusvæsenet, herunder om afgrænsning, varetagelse og planlægning af sygehusvæsenets lands- og landsdelsfunktioner.

Stk. 2. Det påhviler hver amtskommune at udarbejde en plan for amtskommunens sygehusvæsen og at revidere planen, i det omfang udviklingen gør dette nødvendigt. Planen skal omfatte amtskommunens drift af eller benyttelse af de institutioner, der er nævnt i § 3.

Stk. 3. Væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, der ikke er forudsat i amtskommunens sygehusplan, kan kun gennemføres, såfremt der foretages en revision af planen i overensstemmelse hermed.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsens rådgivning indhentes forud for amtsrådets vedtagelse af en plan eller revision heraf. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for udarbejdelsen af planer, herunder om tidsfrister for udarbejdelsen, om, hvilken periode planerne skal omfatte, og om revision af planerne.

Stk. 6. Planen og revisioner heraf indsendes til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan meddele amtsrådet sine bemærkninger til planerne. Indenrigsministeren kan herunder i særlige tilfælde, når væsentlige sundhedsmæssige hensyn taler derfor, bestemme, at en plan eller en revision heraf, der indebærer væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, på ny skal behandles af amtsrådet. Indenrigsministerens bestemmelse om fornyet behandling i amtsrådet skal træffes senest 3 måneder efter indsendelsen af den pågældende plan eller revision heraf.

Stk. 7. På grundlag af de indsendte planer udarbejder indenrigsministeren en redegørelse for udviklingen på sygehusområdet. Redegørelsen udsendes til amtsrådene.

10. § 12 affattes således:

»§ 12. En amtskommune kan, uanset reglerne i § 5, af en kommune opkræve betaling pr. sengedag for færdigbehandlede patienter, der er inlagt på somatiske sygehuse, og som har bopæl i den pågældende kommune.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter den i stk. 1 nævnte sengedagsbetaling.«.

§ 12. (Ophævet).